

UZASADNIENIE

Skazany – **W. P.** wystąpił o połączenie kar wynikających z następujących orzeczeń:

- 1) Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim z dnia 12 maja 2004 roku w sprawie II K 236/06;
- 2) Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 31 stycznia 2005 roku w sprawie II K 491/04;
- 3) Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 31 stycznia 2005 roku w sprawie II K 788/04;
- 4) Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 17 lutego 2010 roku w sprawie V K 924/09;
- 5) Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 października 2010 roku w sprawie III K 301/09;
- 6) Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 5 września 2011 roku w sprawie VII K 1717/09.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. P. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim z dnia 12 maja 2004 roku w sprawie II K 236/06:

- a) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 popełnione w dniu 25 września 2002 roku na karę czterech lat pozbawienia wolności,
- b) za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione z 21 lipca na 22 lipca 2002 roku na karę jednego roku pozbawienia wolności,
- c) za przestępstwo z art. 289 § 2 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 29 września 2002 roku na karę jednego roku pozbawienia wolności,
- d) za przestępstwo z art. 289 § 2 k.k. popełnione w dniu 29 września 2002 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności
- e) za przestępstwo z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 30 września 2002 roku na karę jednego roku pozbawienia wolności,

za które to kary na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres jego zatrzymania w dniu 30 września 2002 roku.

Dowód: akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu III K 43/11

2. Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 31 stycznia 2005 roku w sprawie II K 491/04:

- a) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w nocy z dnia 2 na 3 sierpnia 2002 roku na karę jednego roku pozbawienia wolności,
- b) za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w nocy z 19 na 20 sierpnia 2002 roku na karę jednego roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności,

za które to kary na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres jego zatrzymania w dniu 3 sierpnia 2002 roku.

Dowód: akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu III K 43/11

3. **Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 31 stycznia 2005 roku w sprawie II K 788/04** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w nocy z dnia 17 na 18 lipca 2002 roku na karę jednego roku pozbawienia wolności.

Orzeczenia wskazane powyżej zostały objęte prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 18 lipca 2005 roku w sprawie II K 113/05. Na podstawie art. 85 k.k. oraz 86 § 1 i 2 k.k. wobec skazanego połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności, orzeczone wskazanymi powyżej wyrokami. Sąd Rejonowy w Nysie wymierzył skazanemu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczając na jej poczet okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania W. P. w dniu 3 sierpnia 2002 roku oraz od dnia 30 września 2002 roku do dnia 23 września 2004 roku oraz za okresy odbytej już kary pozbawienia wolności i pozostawiając pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w powyższych wyrokach do odrębnego wykonania, wymierzając skazanemu łączną karę 6 lat pozbawienia wolności.

Dowód: akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu III K 43/11

akta sprawy k. 44-45

4. **Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 17 lutego 2010 roku w sprawie VK 924/09** za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 3 lipca 2008 roku na karę trzech lat pozbawienia wolności, na której poczet zaliczony został skazanemu okres jego zatrzymania od dnia 4 lipca 2008 roku do dnia 5 lipca 2008 roku.

Wskazany powyżej wyrokiem, na podstawie art. 415 § 4 k.p.k. zasądzone od skazanego na rzecz pokrzywdzonego A. Ł., odszkodowanie w kwocie 325,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 lutego 2010 roku do dnia zapłaty.

Dowód: akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu III K 43/11

5. **Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 października 2010 roku w sprawie III K 301/09:**

a) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w dniu 16 października 2008 roku na karę trzech lat pozbawienia wolności,

b) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., art. 157 § 2 k.k., art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w dniu 21 października 2008 roku na karę trzech lat pozbawienia wolności;

c) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w październiku 2008 roku na karę dwóch lat i czterech miesięcy pozbawienia wolności;

d) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w październiku 2008 roku na karę dwóch lat i dwóch miesięcy pozbawienia wolności;

e) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w październiku 2008 roku na karę dwóch lat i czterech miesięcy pozbawienia wolności;

za które to kary na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 29 października 2008 roku do dnia 28 września 2010 roku.

Dowód: akta sprawy k. 5-20

Powyższe orzeczenia Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 17 lutego 2010 roku w sprawie V K oraz Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 października 2010 roku w sprawie III K 301/09, objęte zostały prawomocnym wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu z dnia 12 kwietnia 2011 roku w sprawie III K 43/11, którym na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 i 2 k.k. połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wskazanymi orzeczeniami i wymierzono mu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności. Na poczet niniejszej kary, na podstawie art. 63 § 1 k.k., zaliczono okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania skazanego od dnia 4 lipca 2008 roku do dnia 5 lipca 2008 roku oraz od dnia 29 października 2008 roku do dnia 28 września 2010 roku, jak również okresy faktycznie odbytej kary na podstawie podlegających łączeniu wyroków. Ponadto, zarządzono pozostawienie pozostałych rozstrzygnięć zawartych w powyższych wyrokach do odrębnego wykonania.

Dowód: akta sprawy k. 21-24

6. Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 5 września 2011 roku w sprawie VII K 1717/09:

- a) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w dniu 9 lipca 2008 roku na karę dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności,
- b) za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w październiku 2008 roku na karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności,
- c) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w nocy z 17 października na 18 października 2008 roku na karę dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Dowód: akta sprawy k. 33-42

Dowód: Informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k. 30-31

Odpisy wyroków – akta sprawy k. 5-24, 33-45

W. P. aktualnie odbywa karę 6 lat pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w W.. Skazany jest kawalerem, bezdzietny, ma wykształcenie podstawowe i nie posiada żadnego wyuczonego zawodu. Skazany jest uzależniony od narkotyków, ma wyznaczony termin terapii na 15 grudnia 2014 roku w Zakładzie Karnym w K.. Był wyróżniany regulaminowo, jednakże również dwukrotnie karany za tatuowanie współosadzonego oraz posiadanie maszynki do tatuażu. Skazany nie uczestniczy w subkulturze przestępczej. Jest bezkonfliktowy wobec współosadzonych, dba o higienę osobistą i porządek w celi. Obecnie zatrudniony jest nieodpłatnie jako porządkowy oraz osoba roznosząca posiłki w oddziale mieszkalnym. Skazany bezkrytycznie odnosi się do popełnionych przez niego przestępstw – nie przyznaje się do ich popełnienia. Zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary można uznać za pozytywne, lecz nie bez zastrzeżeń.

Dowód: Opinia o skazanym – k. 60

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 85 k.k., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne rozstrzygnięcia podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Na wstępie wskazać należy, że skazanemu nie przysługuje uprawnienie do proponowania, czy też subiektywnego wybierania orzeczonych wobec niego kar, które połączyć chciałby węzłem kary łącznej. Bowiem, podstawę do łączenia kar stanowią wyłącznie kompetencje udzielone przez ustawodawcę, który w przepisach prawnych rozstrzyga, jakie warunki przesądzają o tym, że występuje „zbieg przestępstw” i sytuacja „kary łącznej”. Bezsprzecznie, to w gestii sądu leży ustalenie, czy takowe przesłanki nastąpiły i podjęcie stosownych działań, w tym możliwe orzeczenie kary łącznej. Ponadto, oczywistym jest, że zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok”, wskazuje na pierwszy chronologicznie wyrok, który zapadł przez popełnieniem przez sprawcę kolejnego lub kolejnych przestępstw (por. uchwała SN z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13).

W przedmiotowej sprawie Sąd dokonał analizy wszystkich skazań dotyczących W. P..

Podnieść należy, że pomimo, iż skazany w wniosku z dnia 3 września 2009 roku wnosił o połączenie kar z sześciu orzeczeń, do takowego połączenia kwalifikują się jedynie wyroki Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 17 lutego 2010 roku w sprawie V K 924/09, Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 października 2010 roku w sprawie III K 301/09 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 5 września 2011 roku w sprawie VII K 1717/09.

Wyroki Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim z dnia 12 maja 2004 roku w sprawie II K 236/06, Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 31 stycznia 2005 roku w sprawie II K 491/04 oraz Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 31 stycznia 2005 roku w sprawie II K 788/04 były już przedmiotem badania i zostały objęte prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 18 lipca 2005 roku w sprawie II K 113/05. Wyrokiem tym połączono skazanemu kary jednostkowe pozbawienia wolności, opisane w pkt 1,2 i 3, wymierzając skazanemu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności. W związku z powyższym, w niniejszym zakresie obowiązuje stan rzeczy osądzonej – res iudicata. Przekonanie to pozostaje w zgodzie z poglądem zawartym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2001 roku, sygn. akt I KZP 4/11 (OSNKW 2011/6/49), że „utrata mocy wyroku łącznego ipso iure (art. 575 § 1 k.p.k.) następuje w odniesieniu do tych tylko jego rozstrzygnięć o połączeniu kar tego samego rodzaju (o umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 k.p.k.), które zostały objęte nowym wyrokiem łącznym, wydanym w związku z powstałą po wydaniu tego wyroku potrzebą, wynikającą z przesłanek prawnomaterialnych określonych w art. 85 k.k.”.

Pełna analiza skazań dotyczących W. P. bezsprzecznie wskazuje, że skazany dopuścił się poszczególnych czynów w ramach zbiegu realnego, w rozumieniu art. 85 k.k.

Należy zwrócić uwagę, iż czyny objęte wyrokami Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 17 lutego 2010 roku w sprawie V K 924/09, Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 października 2010 roku w sprawie III K 301/09 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 5 września 2011 roku w sprawie VII K 1717/09 popełnione zostały w lipcu i październiku 2008 roku, natomiast pierwszy chronologicznie wyrok został wydany w dniu 17 lutego 2010 roku. Zgodnie z art. 85 k.k. jednostkowe kary orzeczone powyższymi wyrokami nadawały się do połączenia.

W rozpatrywanym przypadku Sąd mógł orzec wobec skazanego, zgodnie z art. 86 § 1 k.k. – karę od najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych, tj. 3 lat pozbawienia wolności, do ich sumy, ale nie przekraczającą jednak kary 15 lat pozbawienia wolności. Godzi się zaznaczyć, że suma kar jednostkowych w rozpatrywanym zbiegu realnym wynosiła 22 lata i 4 miesiące pozbawienia wolności, a zatem maksymalna granica kary łącznej wynosiła w tym konkretnym wypadku 15 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd zastosował wobec W. P. zasadę asperacji. Zaznaczyć należy, że zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 16 marca 2010 roku o sygn. akt II Aka 57/10 (LEX nr 583690) art. 86 § 1 k.k. nie nakazuje przy orzekaniu kary łącznej stosowania zasady pełnej absorpcji. Wspomniany przepis określa jedynie granice w jakich kara łączna może zostać orzeczona. W doktrynie i orzecznictwie podkreśla się, iż zasadą mającą priorytet przy wymiarze kary łącznej powinna być zasada asperacji (po. A. Marek: Komentarz, Kodeks Karny, Warszawa 2004, s 293; wyrok SN z dnia 2 grudnia 1975 roku, Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33; wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II Aka 339/03, LEX nr 183336).

Przenosząc te rozważania na grunt przedmiotowej sprawy Sąd zważył, iż przestępstwa rozpatrywane w wyroku łącznym zostały popełnione w krótkich odstępach czasowych, tj. w miesiącach lipcu i październiku 2008 roku oraz zwrócił uwagę na podobieństwo popełnionych przez skazanego przestępstw w omawianym okresie.

Ponadto należy zauważyć, że z opinii o skazanym wydanej przez Zakład Karny w W. wynika, iż skazany generalnie zachowuje się w sposób dopuszczalny i przyzwoity. Jednakże niepokojące dla Sądu jest bezkrytyczne podchodzenie przez skazanego do popełnionych przez niego przestępstw, które zostało odzwierciedlone w opinii o skazanym, która stoi w tym aspekcie w sprzeczności z wnioskiem skazanego z dnia 3 września 2012 roku, w którym to skazany stwierdza, iż zrozumiał swoje błędy i za nie żałuje. W oczach Sądu opinia o skazanym wydana przez Zakład Karny stanowi o wiele bardziej wiarygodny dowód zachowania skazanego oraz wyrażanych przez niego przekonań i opinii.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w części dyspozytywnej wyroku.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej, Sąd zaliczył skazanemu okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 4 lipca 2008 roku do dnia 5 lipca 2008 roku oraz od dnia 29 października 2008 roku do dnia 28 września 2010 roku, oraz okresy dotychczas odbytych przez skazanego kar orzeczonych wyrokami, które uległy połączeniu, jak również okresy kar odbytych na podstawie wyroku łącznego Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 kwietnia 2011 roku w sprawie III K 43/11, który to wyrok utracił moc.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Na podstawie § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002, nr 163, poz. 1348 z późn. zm.), Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. Arkadiusza Sosińskiego kwotę 147,60 złotych brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 624 § 1 k.p.k. zwalniając z nich skazanego, z uwagi na przemawiające za tym rozwiązaniem względy słuszności.